

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205564
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8120205564.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v spore žalobkyne: T. Č., L.. XX.XX.XXXX, J. L. XX, XXX XX D., právne zastúpená JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom, so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 50 490 044, proti žalovanej: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37927795, v konaní o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 9Csp/88/2020-43 zo dňa 03.09.2020, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške týchto trov.

Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2000,- eur.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a vec posúdil aj podľa čl. 1 a čl. 46 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

Prvoinštančný súd vykonaným dokazovaním zistil, že terajšia žalovaná sa v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 17C/94/2016 voči terajšej žalobkyni domáhala zaplataenia sumy 4.867,43 eura, pričom súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 17C/94/2016-37 zo dňa 25.10.2017 žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania žalovanou (terajšou žalobkyňou). Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 23Co/31/2018 - 54 zo dňa 15.10.2018.

Uplatnenie práva na primerané finančne zadosťučinenie nepovažoval za dôvodné, pretože neboli porušené žiadne práva terajšej žalobkyne. Žaloba spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. bola zamietnutá nie pre jej nedôvodnosť, ale pre premlčanie a žalovaná T. Č. si žiadne právo alebo porušenie povinnosti protinávrom, s ktorým by uspela neuplatnila. Žaloba o zaplataenie premlčanej pohľadávky nie je porušením práv spotrebiteľa, pretože premlčaná pohľadávka je pohľadávkou existujúcou a vznesením námietky premlčania nárok nezaniká. Keďže nenastali dôvody pre aplikáciu ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.o ochrane spotrebiteľa, prvoinštančný súd žalobu zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 251, § 255 ods. 1 a §262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie žalobkyňa. Namietala nesprávne právne posúdenie veci. Uviedla, že základným princípom civilného procesu je prezumovaná rovnosť strán sporu, čo znamená, že preukázanie porušenia svojich práv sa môže domáhať aj v pozícii žalovaného. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/192/2016 zo dňa 30.11.2017. Ďalej uviedla, že žaloba smerovala proti právnenému nástupcovi a postúpenie pohľadávky nezbavuje žalovaného pasívnej vecnej legitímácie. V pôvodnom konaní došlo k preukázaniu porušenia osobitnej spotrebiteľskej normy § 5b ZoS a ak boli porušené ustanovenia ZoS alebo iného osobitného zákona, vzniká právo na primerané finančné zadosťučinenie. Ďalej uviedla, že súd prvej inštancie aj odvolací súd dospeli k záveru, že nárok uplatnený pôvodne žalobcom je pohľadávkou z bezdôvodného obohatenia. Žalobca si v pôvodnom konaní uplatnil sumu 1.483,10 eura, na ktorú mu nikdy nevznikol nárok, pričom v napadnutom rozsudku sa súd nevenoval tomu, že na zamietnutie žaloby v tomto rozsahu nebolo potrebné vznášať námietku premlčania. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nebolo dôvodné.

Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, vrátane vydania bezdôvodného obohatenia, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

5. Oboznámením sa s obsahom spisu, odôvodnením napadnutého rozhodnutia, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením uplatneného nároku, odvolací súd konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie. Prvoinštančný súd vo svojej úvahe dospel k správne záveru, že vznesenie námietky premlčania v pôvodnom konaní nie je možné považovať za úspešnú ochranu proti dodávateľom uplatnenému nároku a tým nie je daný základ pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

6. Podľa ustálenej súdnej praxe pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia, alebo aj určenie neprijateľnosti konkrétnej vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve, ale aj námietkou v rámci svojej ochrany proti dodávateľovi uplatnenému nároku, že boli práva spotrebiteľa pri zmluvnom vzťahu porušené alebo neboli dodržané (boli porušené) povinnosti dodávateľa.

Vo vzťahu k tomuto vymedzeniu aktívnej ochrany spotrebiteľa je potrebné vyhodnotiť charakter námietky premlčania, ktorú vznesla spotrebiteľka v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/94/2016. Námietka premlčania bola spotrebiteľkou ako žalovanou vznesená ako procesná obrana proti uplatňovanému nároku dodávateľa na zaplatenie 5.943,60 eura, keď skutkovo tvrdila, že na ukončenie úverového vzťahu je potrebné hľadiť ako na odstúpenie od zmluvy, v dôsledku čoho sa zmluva zrušuje od začiatku a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí v lehote 2 rokov. Ide o hmotnoprávnu námietku spôsobujúcu oslabenie práva protistrany vymáhať nárok. Premlčaním nárok nezaniká, nemôže byť však súdom priznaný. Nárok oprávneného trvá naďalej, stáva sa však prostredníctvom súdu nevyhmáhatelným.

Námietka premlčania je efektívny postup pri obrane dlžníka proti hrozbe, že po neúmerne dlhej dobe si veriteľ uplatní svoje právo. Obranou dlžníka vo forme účinne vznesenej námietky premlčania sa súd zaoberal v konaní 17C/94/2016 ako otázkou primárnou, bez ohľadu na dôvodnosť uplatneného nároku dodávateľa na zaplatenie sumy 5.943,60 eura. Námietka premlčania vznesená spotrebiteľkou si vyžadovala vykonanie jednostranného dokazovania na zistenie včasnosti uplatnenia nároku dodávateľom. Akékoľvek dokazovanie alebo právne posudzovanie uplatneného nároku, ktorý je premlčaný, je nehospodárne. Je však pravdou, že v pôvodnej veci súd prvej inštancie skonštatoval, že ak by išlo o zmluvu na dobu neurčitú, tak zmluvne ustanovenie oprávňujúce dodávateľa vypovedať ju bez dôvodov hodných osobitného zreteľa bez primeranej výpovednej lehoty je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, napriek uvedenému však nebol prijatý záver o tom, že konkrétne ustanovenie zmluvy o úvere obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a či žalobný nárok dodávateľa voči spotrebiteľke na zaplatenie sumy 5.943,60 eura existoval.

Za tejto procesnej situácie, ktorá nastala v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/94/2016 neboli preukázané žalobkyňou ako spotrebiteľkou podmienky na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., keď neboli zistené okolnosti porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. a ani iným zákonom. Spotrebiteľka dosiahla úspech v pôvodnom spore len procesnou obranou vo forme vznesenej námietky premlčania, ktorá bola základom pre rozhodnutie súdu o zamietnutí nároku pre jeho neuplatnenie včas. Žaloba nebola zamietnutá pre nedôvodnosť uplatňovaného plnenia. Preto chýba základ nároku umožňujúceho rozhodnúť v prospech žalobkyne podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z.

7. Správne mu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania. Za daného stavu odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny aj vo výroku o trovách konania (§ 387 ods. 1 CSP).

8. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobkyni ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.